

Apel la metode privind mobilitatea urbană

Urb. Ilinca-Adela Mărgineanu

Care este viziunea voastră cu privire la mobilitatea urbană? Care este definiția calității și a dezvoltării durabile în ceea ce privește mobilitatea? Cum definesc orașele strategiile pe termen lung ale mobilității cu impact asupra climatului și a menținerii competitivității? Acest

articol prezintă relația dintre planificarea în urbanism, comunitate, administrație și investitori, într-un oraș în care traficul și circulația sunt reprezentate ca două dintre cele mai importante caracteristici.

Din perspectiva urbanistică, mobilitatea poate fi abordată ca o funcțiune urbană principală, având un rol și un impact considerabil asupra mediului înconjurător și a calității vieții. De asemenea, este un subsistem al unui mare sistem urban, întreținând relații cu alte subsisteme.

Orașul este un motor de dezvoltare, un loc de desfășurare al comunităților diverse și al relațiilor dintre oameni. De foarte multe ori, axele importante de circulație, cum sunt bulevardele, conduc la segregare, iar ideea unei comunități omogene dezvoltate, ca niște sateliți în jurul unor puncte de interes, se pierde.

În ceea ce privește Bucureștiul, capitala României, stat care a aderat la UE recent, se constată o serie de disfuncții, care își vor găsi soluțiile în propunerile înaintate de specialiști în domeniul urbanismului, arhitecturii, sociologiei, economiei etc., ținându-se cont de faptul că există o Carte Albă a Transportului Urban care cuprinde principii și reguli orientative pentru o bună gestionare a planurilor care au în vedere mobilitatea urbană.

Este aproape utopic să discutăm refacerea întregului țesut urban, întrucât există o istorie bogată în urmă, dar putem destina strategii și proiecte speciale circulației și traficului din București, acordând din ce în ce mai multă atenție pietonilor și transportului nemotorizat.

Mobilitatea urbană are ca prim scop îmbunătățirea calității vieții prin scurtarea distanțelor parcurse până la destinație a conducătorilor de autovehicule și a pietonilor. Conform unor studii și sondaje, majoritatea accidentelor din orașe au ca principale cauze viteza excesivă, neacordarea priorității și modul iresponsabil în care traversează pietonii. De asemenea, în rândul populației s-a constatat o cerere din ce în ce mai crescută pentru îmbunătățirea spațiilor verzi, piețelor urbane și limitarea vitezei autovehiculelor în zonele centrale.

În primul rând trebuie plasată pe primul loc participarea populației, ca principal factor de decizie, întrucât orice decizie și intervenție urbană trebuie să respecte cerințele participării publice, deoarece orașul trebuie tratat ca un spațiu comun și public. Astfel se pot

responsabiliza cetățenii cu privire la o dezvoltare coerentă a orașului, pentru că asemenea modificări nu sunt efectuate doar pentru investitori, ci sunt în principal pentru comunitate.

Planificarea în această ramură a urbanismului trebuie să includă pietonii, bicicletele, motocicletele, transportul în comun și autovehiculele, dar și parcare, pentru care trebuie conceput un sistem etapizat și integrat, prin care să se poată monitoriza progresul și ce obiective au fost atinse, administrația fiind alături de populație.

În vederea îmbunătățirii aspectelor mobilității urbane, în București se pregătește viitorul Plan Urbanistic General, se vor implica mai mult regiile de transport în comun (RATB și METROREX), începând cu analizele referitoare la situația actuală și modul în care se pot utiliza și valorifica rețelele existente de circulație, elaborarea de propuneri care să vizeze amenajările de parcuri publice pentru biciclete incluse în spațiile publice și private.

Mobilitatea într-un oraș ca Bucureștiul, face parte din logica de piață, reglează mecanismul de cerere – ofertă, înglobând traficul – prin fluxuri, circulația – prin infrastructură, și transportul – prin modurile de deplasare. Trebuie studiate disensiunile dintre mediile spațiale, ecologice, sociale, economice și astfel conturate acțiuni pe termen scurt, o viziune strategică pe termen lung, o abordare prospectivă și concepte adecvate. Deosebit de importantă este participarea, punându-se accentul pe parteneriatul public-privat, adică o eficientizare și democratizare a acestor demersuri.

Rezolvarea și îmbunătățirea unor aspecte se poate efectua numai printr-o gândire strategică, globală, care să cuprindă întregul oraș, corelând și raportând întotdeauna în mod coerent intervențiile din teritoriu.

Bibliografie:

- www.wall-street.ro (2012), *Mobilitatea urbana: împăcarea omului cu orașul*, <http://www.wall-street.ro/articol/Lifestyle/132620/mobilitatea-urbana-impacarea-omului-cu-orasul.html> (2012);
- Lect. dr. arh. Mihaela Hermina Negulescu (2012), note de curs: *Practica urbanistică de remodelare sustenabilă a mobilității - mobilitate urbană*